

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/17/2017
Identifikačné číslo spisu: 5113242311
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5113242311.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu: Milan Delinčák - Bukov veľkoobchod ovocie zelenina, s miestom podnikania Horelica 108, 022 01 Čadca, IČO: 10 842 098, právne zastúpeného JUDr. Marekom Belkom, advokátom, so sídlom F. Kráľa 1504, 022 01 Čadca, proti žalovanému: DETEKTÍVNA INFORMAČNÁ SLUŽBA, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, IČO: 36 385 832, právne zastúpenému JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou, so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, o zaplatenie 5.000 Eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline zo dňa 14. septembra 2016, č. k. 13Cob/70/2016-166, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a.
Žalobca m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 16. októbra 2015, č. k. 11Cb/258/2013-103 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 5.000 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 5.000 Eur odo dňa 04.02.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania spolu 1.396,90 Eur. Vo zvyšku (uplatnených úrokov z omeškania od 27.03.2012 do 04.02.2014) súd žalobu zamietol. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný na základe Zmluvy o strážnej službe zo dňa 28.3.2002 mal povinnosť vykonávať a zabezpečovať strážnu službu a znižovať bezpečnostné riziká v areáli Bukov - veľkoobchod ovocie zelenina, Horelica 109, Čadca, podľa zákona č. 379/1997. Podľa článku V. bod 2, 11 a 16 žalovaný mal vykonávať strážnu službu so zameraním na vnútornú a vonkajšiu ochranu objektu, dohľad a kontrolu fyzického vstupu osôb, zamestnancov, motorových vozidiel, ochranu pred ohňom, krádežou, vandalizmom alebo ilegálnym vstupom do areálu. Okresný súd poukázal na to, že medzi žalobcom a p. I. bola platne uzavretá Zmluva o nájme nebytových priestorov, ktorej obsah bol zmenený Dodatkom č. 1 k tejto Zmluve zo dňa 6.5.2010, v rámci ktorého si zmluvné strany dojednali aj poskytovanie strážnej služby. Z priestoru predmetného areálu Veľkoskladu ovocia a zeleniny Bukov v Čadci - Horelici bola odcudzená štvorkolka značky YAMAHA GRIZLLY 700 FI, rok výroby 2009, VIN č. O zelenej farby, držiteľa A. I.. Ku krádeži predmetnej štvorkolky, podľa okresného súdu, muselo dôjsť v čase do 06.00 hod., dňa 1.7.2010, teda v čase, keď bolo zmluvnou povinnosťou žalovaného vykonávať strážnu službu

predmetného areálu. Žalobca vyplatil 5.000,- Eur titulom náhrady škody vzniknutej A. I. krádežou predmetnej štvorkolky. Okresný súd konštatoval, že realizácia výplaty tejto sumy bola preukázaná na základe predloženého pokladničného výdavkového a pokladničného príjmového dokladu, v dôsledku čoho došlo v rozsahu 5.000,- Eur ku zníženiu majetkových hodnôt u žalobcu, a teda ku vzniku škody v tomto rozsahu, v príčinnej súvislosti s porušením zmluvnej povinnosti žalovaného. Ďalej uviedol, že z výpovede svedka O. K. vyplynulo, že pri vstupe, ani pri výstupe z predmetného areálu strážnik v búde pri vstupe do areálu nebol, hoci sa v búde svietilo. Svedok sa v areáli vyskytol za účelom nakládky tovaru, ktorú zrealizoval v priebehu 15 minút, okolo pol piatej, piatej ráno dňa 1.7.2010, keď videl poodchýlené dvere garáže prenajatej p. Budošom od žalobcu v priestore areálu. Okresný súd na základe zistení konštatoval, že ku krádeži štvorkolky došlo v príčinnej súvislosti s porušením zmluvnej povinnosti žalovaného vykonávať riadne strážnu službu predmetného areálu.

2. Na odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie, Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o uloženej povinnosti žalovanému, potvrdil z jeho správnych dôvodov. Stotožnil sa s tým, že okresný súd dostatočným spôsobom zhodnocoval vierohodnosť a opodstatnenosť svedeckých výpovedí, a preto dospel k správnej závere, že počas výkonu strážnej služby žalovaným z priestorov, ktoré podliehali strážnej službe, ku ktorým patrila aj garáž prenajatá od žalobcu p. A. I., došlo k odcudzeniu štvorkolky. Námietky odvolateľa považoval za nedôvodné, k námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu poukázal na princíp neúplnej apelácie a uviedol, že navrhnutý výsluch p. K. bol uskutočnený na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 16.10.2015, na ktorom bolo prístupné k výsluchu svedka p. A. I.. Tohto pojednávania sa žalovaný, po ospravedlnení, nezúčastnil. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že ani žalobca, ani žalovaný nenavrhl vo veci vypočuť ako svedka p. B., p. J. ani p. X., ktorí boli vypočutí orgánom činným v trestnom a okresný súd vykonal dôkaz listinou, prečítaním zápisnice o výsluchu týchto osôb v trestnom konaní. K námietke rozsahu a postupu dokazovania okresným súdom poukázal na to, že pokiaľ sa žalobcovi a žalovanému priznáva právo navrhnúť vykonanie určitého dôkazu, tak toto procesné oprávnenie nebolo odňaté ani žalobcovi, ani žalovanému. Právo navrhovať dôkazy, resp. právo vyjadrovať sa k vykonaniu dôkazov nie je možné zamieňať s rozhodovaním súdu o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. K námietke neúplnosti zisteného skutkového stavu okresným súdom a jeho viazanosti krajským súdom poukázal aj na to, že skutočnosti uvádzané žalovaným, ktoré neboli odprezentované v konaní pred okresným súdom nemohli byť vzaté do úvahy až v odvolacom konaní (§ 120 ods. 4 O. s. p.). Žalovaný bol riadne poučený, že všetky nielen dôkazy, ale aj skutočnosti, musia byť predložené alebo označené najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Žalovaný v konaní pred okresným súdom nenamieta, že výsledky dokazovania nepreukázali, že v priestoroch, ktoré podliehali strážnej službe bola umiestnená štvorkolka, túto námietku žalovaný uplatnil až v odvolacom konaní. Jednotlivé námietky skutkových okolností v špecifikácii tak, ako ich predstrel žalovaný až v podanom odvolaní, neuplatňoval v konaní pred okresným súdom. Žalovaný sa bránil tvrdením, že ku krádeži mohlo dôjsť aj mimo hodín výkonu strážnej služby a námietkou, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uviedol, že okresný súd na riadne zistený skutkový stav veci za dôkaznej povinnosti žalobcu a žalovaného aplikoval správny právny predpis, a to rozhodné zákonné ustanovenia tak, ako sú v citácii uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré aj správnym spôsobom interpretoval.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v lehote dovolanie žalovaný podľa § 420 písm. f) C. s. p., z dôvodov, že odvolací súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to tým, že sa odvolací súd nezaoberal dostatočne a neposúdil vecne všetky relevantné odvolacie argumenty žalovanej strany uvedené v odvolaní. Navyše odvolací súd prijal skutkový záver o nie riadnom vykonávaní strážnej služby bez opakovania, prípadne doplnenia dokazovania na pojednávaní a na pojednávaní dňa 16.10.2015 nemohol doložiť ďalšie dôkazy, keď svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne ospravedlnil. Výtýkal, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne hodnotil dôkazy, čím mu bola znemožnená ochrana jeho procesných práv. Navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, súčasne priznať žalovanému náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania. Taktiež uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení základnej

právnej otázky v tejto veci, a to tej, či žalovaná ako súkromná bezpečnostná služba je zodpovedná za krádež veci tretej osoby alebo za túto škodu spôsobenú odcudzením veci zodpovedá osoba, ktorá vec odcudžila a teda priamo škodu spôsobila. Dovolateľ namietol, že žiadna strážna služba na svete nezodpovedá za škodu spôsobenú treťou osobou odcudzením alebo iným spôsobom na stráženom majetku, ibaže by to bolo výslovne dohodnuté v zmluve, čo v tomto prípade nebolo. Strážna služba je na strázenie a zníženie rizika vzniku škody na stráženom majetku a nie na jeho absolútne vylúčenie a na prenesenie zodpovednosti za škodu na stráženom majetku na strážnu službu. V konaní nebolo preukázané, že žalovaná porušila svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, nebol preukázaný bezpochyby ani vznik škody, ani výška škody a už vôbec nie príčinná súvislosť medzi tvrdenu škodou (odcudzením štvorkolky) a tvrdným údajným porušením povinností žalovanou. Skutočnosť, že svedok K., v kamarátskom vzťahu k poškodenému I. uviedol, že nevidel strážnika v búde pri vstupe do areálu, nestačí a nedokazuje ešte porušenie povinností žalovanej, strážnik mohol byť skrčený a nebolo ho vidieť alebo bol na obchôdzke v nepravidelnom čase. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že svedok I. bol vôbec vlastníkom štvorkolky, a to tej, ktorá sa mala nachádzať v garáži a mala byť odcudzená. Vôbec nebolo preukázané, že v garáži sa v inkriminovanom čase nachádzala štvorkolka. Žalobca nemohol dodatkom poskytovať strážnu službu svedkovi I. ako svojmu nájomcovi, ide o protiprávny nezmysel vo vzťahu ku skutočnosti, že žalobca nemal oprávnenie poskytovať svojím nájomcom strážnu službu bez oprávnenia na jej poskytovanie podľa zákona č. 473/2005 Z. z. o súkromnej bezpečnosti. Ide o objektívne nemožné plnenie v rozpore so zákonom. K výške tvrdenej škody v čase vzniku tvrdenej škody dovolateľ namietol, že ide o absolútne nepodloženú sumu. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno o výške škody. Výška škody musí byť preukázaná spoľahlivo a nemôže sa nárok o náhradu škody opierať o dohodu žalobcu s treťou osobou a vyplatenie sumy bez podkladov a to aj v prípade štvorkolky, kde ide o vec strácajúcu hodnotu amortizáciou podobne ako pri osobnom motorovom vozidle.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa C. s. p. nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

6. Naznačenej mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj nová právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu. c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo R aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa

potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Žalovaný prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje popri sebe z ustanovenia § 420 C. s. p. a zároveň aj z ustanovenia § 421 C. s. p..

13. Žalovaný v dovolaní namietá, že odvolací súd mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to tým, že odvolací súd 1/ prijal skutkový záver o nie riadnom vykonávaní strážnej služby bez opakovania, prípadne doplnenia dokazovania na pojednávaní, t. j. nenariadil vo veci pojednávanie, 2/ nezaoberal sa dostatočne a neposúdil vecne všetky odvolacie argumenty žalovaného, 3/ na pojednávaní dňa 16.10.2015 nemohol doložiť ďalšie dôkazy, keď svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne ospravedlnil, 4/ súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne hodnotil dôkazy, čím mu bola znemožnená ochrana jeho procesných práv.

14. Podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

15. Civilný sporový poriadok, nadväzujúci na právnu úpravu § 214 Občianskeho súdneho poriadku, zakotvuje pravidlo, podľa ktorého odvolací súd je povinný nariadiť pojednávanie iba v zákone vymenovaných dvoch prípadoch. Ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a v druhom prípade, ak to vyžaduje verejný záujem. Kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie je stanovené v ust. § 384 C. s. p., inak je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie /§ 383 C. s. p./.

16. V posudzovanej veci sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Dospel preto k názoru, že nie je potrebné dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie zopakovať ani doplniť. Rozhodnúť bez odvolacieho pojednávania mohol aj z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol po nariadení pojednávania a že zo spisu nevyplýva, že by prejednanie a rozhodnutie veci na odvolacom pojednávaní vyžadoval dôležitý verejný záujem. Napokon, existenciu uvedených skutočností dovolateľ v dovolaní ani netvrdí. Ak preto v danej veci odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného bez nariadenia pojednávania, postupoval v súlade so zákonom. Týmto procesným postupom nemohol preto založiť procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

17. Dovolateľ dovolanie odôvodnil tiež tým, že odvolací súd mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu

patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to tým, že súdy nesprávne zistili skutkový stav a nesprávne hodnotili dôkazy.

18. Ak dovolateľ namieta, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo pri vykonávaní dokazovania nepriznaním významu určitému dôkazu alebo nesprávnym vyhodnotením niektorého dôkazu, dovolací súd uvádza, že nevykonanie dôkazov podľa návrhu alebo predstavy strany sporu nie je postupom, ktorým by jej súd znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané patrí výlučne súdu a nie strane sporu (§ 185 C. s. p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom a v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia.

19. Taktiež neprítomnosť na pojednávaní z ospravedlneného dôvodu bez toho, aby z dôležitých dôvodov požiadala strana sporu o odročenie pojednávania nie je postupom, ktorým by jej súd znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 101 O. s. p., keď namietané pojednávanie sa uskutočnilo pred účinnosťou C. s. p., dňa 16.10.2015). Dovolací súd dodáva, že na uvedené pojednávanie sa žalovaný ospravedlnil bez žiadosti na odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu (č. l. 86 spisu) a na pojednávaní dňa 16.10.2015 boli oboznámené doklady doručené súdu žalovaným pred týmto pojednávaním, dňa 10.9.2015 a to Smernica pre výkon strážnej služby a Dodatky č. 1 až 8.

20. Taktiež námietka dovolateľa, že sa nezaoberal dostatočne a neposúdil vecne všetky odvolacie argumenty žalovaného nie je dôvodná. Ustanovením § 387 ods. 2 C. s. p. je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožní s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, môže sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť ďalšie dôvody, tak ako v prejednávacom prípade. Odvolací súd v danom prípade dospel k záveru, súd prvého stupňa vec správne posúdil, keď mal za to, že žalobca osvedčil nárok, ktorý žiadal priznať.

21. Dovolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že súd nie je povinný sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberať všetkými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 220 v spojení s § 393 ods. 1 C. s. p.) a strane sporu musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery ním namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

22. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, by zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03 č. 313/2004)

23. Dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn.: IV. ÚS 329/04, podľa ktorého, súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

24. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dalo odpoveď na relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany strán sporu. Rozhodnutie

odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

25. Dovolateľ príпустnosť svojho dovolania vyvodzuje popri sebe z ustanovenia § 420 C. s. p. a (zároveň) aj z ustanovenia § 421 C. s. p. V súvislosti s kumuláciou dovolacích dôvodov podľa ustanovenia § 420 C. s. p. a podľa ustanovenia § 421 C. s. p., v spore konajúci senát najvyššieho súdu poukazuje na uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.04.2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého uznesenia kumulácia dôvodov príпустnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Dovolanie totiž nemôže byť úspešne založené na argumentácii týkajúcej sa nesprávnosti právneho posúdenia odvolacieho súdu v niektorej právnej otázke (§ 421 C. s. p.), keď je v ňom súbežne uplatnená (protirečivá) argumentácia dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd za daného procesného stavu (zmätočnosti) vôbec nemal prikrôčiť k právnemu posúdeniu ako takému.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov, dovolací senát v tomto spore posudzoval príпустnosť dovolania žalovaného, iba z hľadiska ním tvrdenej procesnej vady zmätočnosti (§ 420 C. s. p.); v rámci dovolacieho prieskumu teda nepristúpil (z už vyššie uvedených dôvodov ani nemohol pristúpiť), k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že jeho mimoriadny opravný prostriedok je príпустný tiež podľa § 421 C. s. p.

27. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je príпустný opravný prostriedok.